

מאור שבתורה

מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך

מובין ירושלים, נסיצונה, גדרה, רמלה, ראשון-לציון, קרית-עקרון, בני ברק, חולון, אילת ועוד...

שבת יח' חשון התשע"ו

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
16:37	17:27	י"ם
16:34	17:24	ת"א
16:34	17:24	חיפה
16:37	17:27	ב"ש

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יעל דהאן נ"י 050-4194600

מנהגו של מוכר, נותן לקונים לטעום בחינם ואחר כך משלמים היטב אף מנהגו של היצר הרע כן...

רגיל היה רבי יהודה צדקה
זצ"ל לומר: "כל דבר שאני מסוגל לעשות בכוחות עצמי, לא אבקש בשום פנים מאף אחר שיעשה במקומי!" פעם שוחח רבי יהודה עם בחור לפני נישואיו כדי להדריכו באורחות חיים.

הוא ידע בו שרגיל ללכת בחופזה ובמרוצה. אמר לו: "עד עכשיו פסעת בריצה כפי שנהג לך, מכאן ואילך תאט את קצב הליכתך... **תתחשב גם** בכושר ההליכה של זוגתך..."

על בני ישראל מובא הפסוק "ואברכה מברכך", שזו ברכתו של הקב"ה, שעליו נאמר "תוספתו מרובה על העיקר".
ואילו בנוגע לאומות העולם נאמר "ומברכך ברוך", שמשמעה ברכה על-ידי בני-אדם.

נא להתפלל לרפואת: חיים בן שמחה שמחה בת נעימה

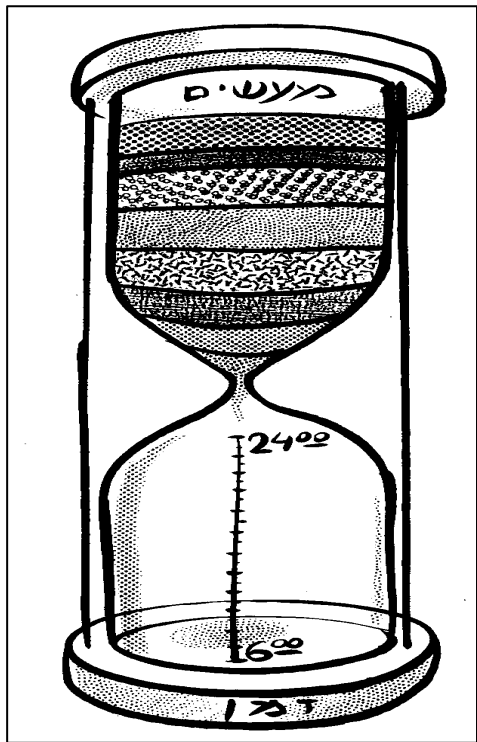
גם עשרים פרחים נובלים אפשר להחיות אם יודעים להשקות את השדה במקור צמיחתם

הצמח צדק זצ"ל נוהר ביותר מכעס כאשר הגיע לידיו ענין מעורר זעם שלף מיד שולחן ערוך מן הארון באומרו **הכועס** כאילו עובד עבודה זרה ואם בענין זה נדמה לי כי מותר לכעוס עליו לעיין תחילה **בדעת הפוסקים** ובנתיים עד הכא והכא, עד לטיוס העיון, פג הכעס ולא היה...

שנת אחר הצהריים בלשכת הפרופסור במחלקה הכירורגית בבית הרפואה "הדסה". בניו של **מרן עובדיה יוסף** זצ"ל יושבים מול הפרופסור וממתינים למוצא פיו. אביהם, אינו חש בטוב וזקוק לטיפול רפואי, והרופא יאמר כעת את דברו. "אבא שלכם הוא רב חשוב וקשה לי להכאיב לו. מצד שני בגלל מצבו הבריאותי, אי אפשר לבצע את הטיפול **בהרדמה**, ומצד שלישי, הטיפול הוא חובה למצבו ואי אפשר לוותר עליו בשום פנים ואופן. לכן, אנא אל תיבהלו, אם תשמעו זעקות מחדר הטיפולים, אני מצטער מראש... רבי דוד יוסף ניגש בדחילו ורחימו אל אביו הגדול, מנסה להכין אותו אל הכאבים האמורים לבוא. "יהיה קשה", אמר רבי דוד ואבא, הגר"ע יוסף זצ"ל הניף את ידו בביטול מוחלט ואמר: "קשה? למה קשה? אני עסוק כעת בסוגיה אין נעשה דיין!".
אני אחשוב על הנושא והרופאים יתעסקו במלאכת הרפואה **והכל יהיה בסדר**, בע"ה יתברך. אין לכם מה לדאוג" בתום הטיפול הקשה נכנס הבן לחדר, כדי לומר לאביו, שהיה אחו במחשבות הסוגיה, שהטיפול הכואב יסתים לו.
"למה הרופא לא מתחיל את הטיפול? למה הם מחכים?!" שאל הגר"ע יוסף זצ"ל.

תעשה מהרע טוב כי הרע הוא כסא לטוב. וכשהרע תצא הגורם לטוב אזי הכל טוב מוחלט.

באתד הימים החליט הגאון רבי **אברהם שאג** זצ"ל לימים רבה של ירושלים. כשהגיעו לחופי הארץ, יצאו מיפו לירושלים עברה העגלה בין עצי תפוחים תפוחי יפן, וריח נפלא עלה באפם. אמר הרב מקוברסדורף: מעולם לא זכיתי לריח חקל תפוחין קדישין, כריח השדה אשר ברכו ה' מעין עולם הבא". נענה הרב **זוננפלד** זצ"ל: "הרי שנינו בסנהדרין אמר רבי אבא אין לכם קץ מגולה מזה שנאמר: "ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תתנו ופריכם תשא לעמי ישראל ומפרש רש"י: כשתתן הארץ את פריה בעין יפה יקרב הקץ".
נענה הרב מקוברסדורף: **יפה אמרת** רואה אני את כל הטוב מסביב אין ספק שהקץ מתקרב הבה נזרו את הסוסים שמא יבוא מלך המשיח, ואנו עדיין בדרך..

"ואברכה מברכך ומקללך אאור" אומרת הגמרא "כל כוהן שמברך - מתברך, שנאמר ואברכה מברכך".
נכרי אחד פגש את רבי ישמעאל וברכו, אמר לו: כבר מילתך אמורה, שנאמר "ומברכך ברוך".

מידותיו של רבי **סאלם יעקב** זצ"ל היו הפלא ופלא. הוא נהג כבוד בכל אדם, וגם אם ארע שביישוהו מפני דבקו בבורא **והאריכות בתפילתו**. הוא לא היה מגיב כלל. ופעם בחזרתו מלימודיו בכולל, רכב שנסע בסמוך הפילו בטעות ונחבט בגופו הטהור. הנהג יצא במהירות **לדאוג לשלומו ולפייסו**. אך הוא זצ"ל הרגיעו ואמר: הכל מן השמים, זה העוונות שלי...

נקודה לתחשבה

יום אחד **הרבי מרוזין** זצ"ל ראה חלק מתלמידיו משחקים דמקה... הוא התקרב אליהם ושאל אותם מה כללי המשחק... כשראו החסידים את הרבי הם נבהלו ולא ידעו מה להשיב... כשראה הרבי שהם לא עונים הוא ענה להם: הכללים הם

1. אסור ללכת שתי צעדים בפעם אחת. 2. מותר ללכת רק קדימה ואסור ללכת אחורה. 3. כשמגיעים לסוף (שמקבלים מלך) אז אפשר ללכת לאן שרוצים. 4. מותר להקריב שחקן אחד, כדי לאכול ליריב שניים. כך נגמר הסיפור...

וניתן להבין מזה מוסר השכל על עבודת ה' של היהודי:
1. אסור לקפוץ שלבים בעבודת ה' - אלא להתקדם צעד צעד בהדרגתיות !!! 2. בעבודת ה', אסור בשום פנים ואופן ללכת אחורה... רק קדימה !! אין עצירות - רק קדימה תמיד להתקדם !!!
3. כאשר כבר אדם הגיע למצב של עמידה יציבה בדרגתו הרוחנית הוא יכול ללכת גם לשכבות הנמוכות יותר ולחזק אותם. - כי הוא עצמו כבר עבר את אותם השלבים. 4. לפעמים יצר הרע בא בצורה של מצווה מסויימת. דהיינו באמצע שיעור תורה פתאום חבר מבקש שתעביר לו כוס שתיה. מצד אחד אתה אומר: זאת מצוות גמילות חסדים. מצד שני יהיה פה ביטול תורה - כי זה יכול לגרום לרעשים ולא יקשב.
לכן לפעמים צריך לוותר על דבר מסויים שנראה לכאורה כמצווה כדי לדעת מה המטרה האמיתית !!!

בדמקה הולכים באלכסון ולא הולכים ישר אותו הדבר הוא במלחמה נגד יצר הרע - אדם לא יציד כי הוא ילחם מול היצר הרע פנים אל פנים וינצחו אלא ידע שעליו לפנות **לדרך צדדית** ולתחמק מיצר הרע - דרך האלכסון. (העורך).

אם אתה מצליח לחשוב על האתמול בלי חרטה, ועל המחור - בלי פחד, אתה מתקרב לאושר.

אברך אחד שלמד "הוראה" שוחח עם הצדיק הקדוש רבי **מאיר מצריזשקין**. זצ"ל בתוך הדברים הבחין הרב כי האברך משתוקק להיות יהודי טוב ומנהיג לחסידים. אמר לו הרבי: "כתיב פשוט נבלה בשוק – עדיף להתעסק בהלכות נבלות וטרפות בעינינו איסור והיתר ולפסוק שאלות בתור רב "ואל תצטרך לבריות" שלא תזדקק לבריות ולפדינותיהם..."

כאשר רבי לוי יצחק בונדר זצ"ל שכב רתוק למיטתו בשל כוויותיו הקשות, נזכר באותם יקירי הלב מבאברניץ, התומכים הקבועים במפעל החסד שלו, ושלה אליהם שליח דחוף בבקשה כי היות ואינו מסוגל בשנה זו לכתת רגליו על פתחי נדיבים להשיג צרכי החג לעניים המרודים שבאומן- מבקש הוא אותם בכל לשון של בקשה **להתאמץ ולתרום את המזון הנדרש** עבור אנשי הקהילה להג הפסח. אומנם יודע הוא כי נתונם הם ביד רחבה, למעלה מיכולתם, אך עקב מצבו הקשה נאלץ הוא להתריעם באופן מיוחד...

לפי בקשתם שלח להם **רשימה מפורטת** של מצרכי המזון החיוניים לצורך החג, כגון תפוחי אדמה, ביצים, עופות וכיוצא באלה עבור נתמכיו. לא עברו אלא ימים ספורים, ומשלוח המזון הגיע מבאברניץ בשפע רב, ושמחתו של רבי לוי יצחק לא ידעה גבולות.

החיים עשויים מזמן, אל תבזבז אותם!

ליל שבת בבית מדרשו של האדמו"ר **מעלרוב**, האדמו"ר התמזמה מלבוא לעריכת השולחן, בחזר נטל גמרא ולמד, לפתע הושלך הס... האדמו"ר נכנס,

הבחור קס, סגר את הגמרא והניחה בארון, האדמו"ר פנה אל הארון, הוציא את הגמרא והגישה לבחור: "המשך ללמוד" - אמר לו - "למד את התורה הקדושה..."

כאשר אדם מוצא טעם בדבר מסוים ומשתוקק לעשותו הרי מובטח שימצא בעצמו כוח

בראש מעיינו של רבי לוי יצחק **בונדר** זצ"ל, היה לטפל ולהתעסק בצרכי בית חותנו הגשמיים והרוחניים. פעם אחת בקשה ממנו חמותו שיתפלל להשי"ת **שהפרנסה תהא ברווח**.

השיב לה רבי לוי יצחק: "עניין הפרנסה נשאר להשי"ת, ואיך שיהיג כך יהיה. תפילתי ותחינתי לפניו ית' מלבד שיזכו למעמד פרנסה ברווח- שהבנות תזכינה לבעלים יראי ה'". רבי לוי יצחק היה, איפוא, לרוח החיה בבית חמיו. גיסיו החסידים שהצטרפו ברבות הימים למשפחה לאחר פטירת חותנו, נידמו עליו כאלו חתניו שלו היו.

הוא היה להם **לאב מסור ונאמן**. חיבבם מאוד ודאג למחסוריהם כדאגת אב לבניו, ולא אז מחבבם עד שקרא להם "חתניו".

"משולחן ננוה"

דברי תורה מפי: ראש מוסדות "אור החיים" הרה"ג **ראובן אלבו** שליט"א.

"אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך" (בראשית יח, ג).

דרשו חז"ל (שבת קכו ע"ב) מכאן שגדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני שכניה. **הגר"א** הסביר מאמר זה על פי הגמרא במסכת יומא (נג ע"א) שכהן גדול היוצא מבית קודש הקודשים, פניו כלפי הקודש, ואינו מחזיר פניו ויוצא (אינו מסובב את פניו ומפנה גבו כלפי הקודש). וכן כהנים בעבודתם ולויים בדוכנם וישראל במעמדם, כשהיו נפטרים ממקום המקדש לא היו מחזירים פניהם והולכים, אלא מצידים פניהם והולכים. וכן תלמיד הנפטר מרבו, לא יחזיר פניו וילך, אלא מצדד פניו והולך עד שמתכסה מעיני רבו. והנה, כשראה אברהם את שלושת האנשים הניצבים עליו, ביקש מהקב"ה שימתין מעט עד שיקבל את פני האורחים ורץ לקראתם, ולפי שורת הדין כשעבר את פני ה' היה לו ללכת אורנית כשפניו כלפי השכינה ולא כלפי האורחים, אך בהיות שאין משורת דרך ארץ לקבל אורחים כשמחזיר גבו אליהם, לכן נאלץ להסב פניו כלפיהם ולקבלם בסבר פנים יפות וכמו שנאמר **וַיָּרֶץ וַיִּקְרָא אֲתָנָם** - פנים אל פנים. וזהו שאמרו חז"ל "גדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני השכינה" (שבת קכו ע"ב), רצונו לומר, מלהיות מקביל פניו נגד פני השכינה.

וַיִּמְחָר אַבְרָהָם הָאֱלֹהִים אֶל שְׂרָה וַיֹּאמֶר מִהָרִי שְׁלֹשׁ שָׂאִים קָמַח סֵלֶת לוֹשִׁי וְנִשְׂי עָגוֹת: וְאֵל הַבָּקָר רֵץ אַבְרָהָם (בראשית יח, ו-ז).

אברהם אבינו מיהר בכל פעולה ופעולה שעשה לכבוד האורחים החשובים, ובה ללמדנו שכשעושים את המצוות צריך לעשות ברויזות ובשמחה.

סוד הצלחתו של אברהם אבינו שעשה את כל המצוות בשמחה ברויזות ובדיקות ולא בעצלות וכבדות, **וַיִּמְחָר אַבְרָהָם, וַיֹּאמֶר מִהָרִי, וְאֵל הַבָּקָר רֵץ אַבְרָהָם, הָיוּ רֵץ לְמַעֲוָה** (אבות פ"ד מ"ב), זריזים מקדימין למצוות (פסחים ד ע"א), עריך האדם לרוץ לקראת מצווה וככל שזדרז לעשות ירוויח.

שינא הטוף ואכול הטוף ושותי (עירובין נד ע"ב), נכנסנו לזמן חורף ארוך, **שְׂשָׁה קִדְשִׁים בְּשָׁמֶן הַמֹּר וְשְׂשָׁה קִדְשִׁים בְּבָשְׂמִים** (אסתר ב, יב) ובאפשרותנו לחטוף, לחטוף תורה, לחטוף תפילה, לחטוף צדקות, מצוות ומעשים טובים!

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

מספר הרב **שלמה הובמן**: ביום ראשון אחר הצהריים, יום אחד לפני שפרצה מלחמת ששת הימים, ניגשתי לשייבה. בני ניגש אלי ועימו מספר בחורים. כולם דיברו בהתרגשות, מהם אף בחרדה, על האפשרות שתפרוץ מלחמה. באותו רגע ירד רבי **מאיר חדש** במדרגות. הוא ראה אותנו נרגשים וניגש אלינו: "על מה מדברים כאן?" "חוששים, מה יהיה אם תפרוץ מלחמה" ענינו. **הוא חיך אלינו** ואמר בקולו הרגוע: מה יש כאן לדבר? אתם שוכחים שיש ריבוננו של עולם. כבר נאמר: ה' ילחם לכם ואתם תחרישון.

אני מבטיח לכם, גם אם תפרוץ מלחמה ה' ילחם לנו, ואתם יכולים בשקט להמשיך ללמוד. "איזה שקט איזה רוגע! איזה ביטחון הקרין על כולנו! **הוא הדביק את כולנו** בביטחון שלו. כשהזרתי הביתה, ומישהו שאל בדאגה, מה עתיד לקרות לנו, אמרתי לו: אל תדאג! ה' ילחם לכם ואתם תחרישון! כך שמעתי מפי רבי מאיר.

לבי רפאל מברשד זצ"ל טרח תמיד להשכין שלום בין הבריות. פעם אחת, בתשעה באב, שהה בקהילה שהיתה נתונה למחלוקת קשה.

פנו אליו פרנסי הקהילה וביקשו ממנו שישכין שלום בין היריבים והוסיפו: "אבל מן הסתם לא יהיה נוה לרבי לעסוק בעניינינו ביום של תענית." "אדרבה" **השיב הצדיק**, "איזה יום נכון יותר לעסוק בו בשלום בית - היום שבו נחורב עיר האלוקים בשל שנאת חנם!"

עבודת ה' אינה רק ע"י חוכמה וידעה, אלא גם ע"י מידות שלא להיות כפוי טובה

בעל ואשה הלכו לטייל בחיק הטבע, בדרך ראו באר ולידה שלט "באר המשאלות", נטלה האשה מטבע עצמה עיניה והשליכה אותו לבאר, הבעל הסקרן התכופף על פי הבאר לראות איך המטבע נוחתת בתחתית, אולם למזלו הרע נפל לתוך הבאר, האשה הנדהמת מלמלה לעצמה **"העסק הזה עובד מה"**

כל העלונים: hamaor.net

בשנות זקנותו של רבי **אליהו ראטה** זצ"ל, כ'זקן ויושב בישיבה' ביישיבת זוועהיל המעטירה, נחשב לראש החבורה ונושא כלי האדמו"רים לדורותיהם. כדבר המובן מאליו היה גם המשגיח והמשפיע הרוחני בישיבה הידועה ישיבת "בית מרדכי" דחסידי זוועהיל.

ישיבה זו הוציאה מקרבה תלמידים רבים ומעולים, מאז ומקדם שימשו בבה גדולי תורה כראשי ישיבה. רבי אליהו היה ה"אחראי" להינוכם של התלמידים ולהתקדמותם והתעלותם הרוחנית. **גם לעת זקנה מופלגת** ותשישות כוח היה מופיע בישיבה והשרה מהודו ורוחו על התלמידים, ששתו בצמא את דבריו. במיוחד זכורים דרשותיו "דברי כיבושין והתערורות" נוקבים חדרי בטן, **שעורו את הלב**, שעיקרם עניינים מעשיים; אמירת ברכות ככוונה, עניית אמן, זהירות בדבור, עבודה תמידית רצופה על מידת הכעס וצרות העין, והקפדה יתירה במידות שבין אדם לחברו.

רשימת תפוצה info@hamaor.net

לעילוי נשמת: שרון בן זחבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת ובה, יוסף דהאן בן שמחה, יליאר בן אילנה, שרון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיאל בן לוליה, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עוזיה, שולמית חיה בת אסתר, טעיה מול בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד ומרים אלבו, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אורית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוגנים, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה אלעזר בן רגינה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי **מין הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**

יש עמנו עדות חיה מיהודי בשם רבי **זאב** (ואלודיע) **קרוגליאק** הי"ו החי כיום בירושלים לאו"י"ש, הלה שח בפנינו מבואר של רבי **לוי יצחק בונדר** זצ"ל להסתתר בבית אביו. "זכורני, היה זה בשנת תרצ"ח, בית אבי הגאון רבי אהרון קרוגליאק זצ"ל, שהיה מכונה רב דמוסקבה, מחשובי רבני רוסיה- היה בית פתוח לרווחה. וסיפק צרכיהם של בני ישראל בהסתכנות עצמית. כי העונשים הצפויים עבור "עבירות" כאלו- הסתרת דמויות 'אנטי מהפכניות' עלולים להסתיים במוות". **לביית של אבי**, הגיעו פליטים רבים, ושיכנם במרתף ביתו, מחסה זמני עד יעבור זעם. מרתף זה הכיל בסה"כ פרוזדור צר וארוך וכמה קיטונות קטנים, שלעיתים התמקמו שם כמה "מניינים" **יהודים ומשפחותיהם**, והיה זה להם כארמון מלכים."

ערבי בא ליהודי ואומר לו: כל חג שיש לנו אני נותן לך מכה חזקה וכל חג שלכם תן לי אתה מכה חזקה

אומר לו היהודי: טוב תחיל הערבי אומר לו: רמזן, חג הפסחא וכו' היהודי אומר לו: עכשיו תורי, סוכות שבע ימים שבע מכות שמחת תורה, 8 ימי חנוכה וכו' גמר, ואז אמר לו: לא גמרתי, שבת נכנסת שבת יוצאת שבת נכנסת שבת יוצאת חכה חכה חכה 49 ימי ספירת העומר **חכה מה הולך לקרות לך**